

ԻՆՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուբլ, կէս տարվանը 6 բուբլ, Առանձին Համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն Խմբագրատան մէջ:

(Օտարադաշտացիք գիտնում են ուղղակի Կոմպոզ. Редакція „Мѣсяцъ“)

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Կայցի կիրակի և ան օրերից)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամէն շաբաթ:

Հայտարարութիւնների Համար վճարում են Խմբագրատնի բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հասարակական բարոյականութիւնը.— Եւրոպայի տեսնութիւն: Նամակ Երևանից: Նամակ Ախալքալաքից: Նամակ Համախուզ: Երբեք լուրեր: Արտաքին տեսնութիւն: «Temps» լրագրի կ. Պոլսի թղթակցութիւնը.— «Մշակի» հեռագրեր: Պայտարարութիւններ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Այն դէպքը, որի մասին այս մի քանի օրերը ամբողջ թիֆլիսը խօսում է, այսինքն Չանճուղազեան եղբայրների յանկարծակի սնանկանալը, մի նոր երևոյթ է թիֆլիսի ֆինանսական կեանքի մէջ:

Մեր թիֆլիսեցի վաճառականը, առհասարակ, կրեդիտով առուստուր է անում, մեծ պարտքեր է անում աջ ու ձախ և երկար ժամանակ հարուստ է ձեւացնում իրան: Բայց հէնց որ նա տեսնում է թէ իր առևտրական գործերը շատ լաւ չեն գնում, կամ առհասարակ քաղաքի մէջ առուստուրը դադարած է, — նա իսկոյն իր թէ շարժական և թէ անշարժ ունեցածի մեծ մասը իր կնոջ անունով է գրել տալիս և յայտնվում է անկարող իր պարտքերը վճարելու: Այդպիսով շատերը, որոնք գումարներ ունէին տուած իրան հարուստ ձեւացող վաճառականին, մի անգամից կորցնում են իրանց այդ գումարները, շատերն էլ կատարելապէս աղքատանում են:

Հատերը այդ տեսակ սնանկութիւններից, այո՛, վնասվում են, քանի մի օր, քանի մի շաբաթ, գուցէ մի քանի ամիս շարունակ ամբողջ քաղաքը խարդախ սնանկութեան վերաբերութեամբ իրան վրդովված է ցոյց տալիս, ամենքը սարսափում են երբ իմանում են թէ մի բուբլու վրա 20, 10, կամ 5 կոպէկ են ստանալու, կամ գուցէ ոչինչ էլ չեն ստանալու... Բայց անցնում է մի կէս տարի, գուցէ մի տարի, — և ահա սնանկացած վաճառականը վճարել է իր պարտատէրերին տաս, գուցէ հինգ կոպէկ բուբլու վրա, ամենքը գիտեն թէ բացի սորանից խարդախ մարդը պահած ունի իր

տանը շարժական կայքերով մի մեծ հարստութիւն, որ կնոջ անունով է գրված, ունի անշարժ կայքերն էլ, որոնք նոյնպէս կնոջ անունով են գրված... Եւ ի՞նչ է.ք կարծում, երբ հասարակութիւնը իմանում է, թէ սնանկացողը, որ դիտմամբ էր սնանկացել, դարձեալ շատ հարստութիւններ թագցրած ունի, կարողութեան տէր մարդ է, — այդ հասարակութիւնը արդեօք պէտք է պատժի հասարակական կարծիքի վճռով սնանկացողին, պէտք է նրան արհամարհի, թէ պէտք է մեծահոգութեամբ ների նրա անապահովութիւնը... Ուրիշ հասարակութեան մէջ այդ տեսակ խարդախ մարդուն հասարակութիւնը իր ամենախորին արհամարհանքով և զզուանքով կը պատժէր, — բայց մեզ մօտ այդպէս չէ...

Բաւական է եթէ դուք հարուստ է.ք, բայց ի՞նչ միջոցներով է.ք ձեռք բերել ձեր հարստութիւնը, — այդ ոչ որին փոյթ չէ:

Ուրիշ երկրում հասարակութիւնը կը դրօշմէր ամօթի և անարգանքի դրօշմ խարդախ, խաբեայ սնանկացողի ճակատին, իսկ մեզ մօտ, հէնց որ իմանում են որ սնանկացողը պահած ունի դրամական միջոցներ, թագցրած ունի կայքեր, — նրա հետ հաշտվում են, նրան կրկին ձեռք են մեկնում, նրան յարգում են, իսկ գուցէ, մինչև անգամ շատերը գովում են նրա ճարպիկութիւնը:

Սուտ սնանկանալը երբ մեծ կրեդիտ ունես, երբ ամենքին պարտ ես, — նոյն բան է որ կրակ տաս քո ապրանքին նրան ապահովացնելուց յետոյ:

Բայց այդ բոլորը մեր հասարակութիւնը շատ շուտ է մոռանում և ներում է: Այդ բաւական չէ, հէնց որ մեր թիֆլիսեցին իմանում է որ խաբեայ սնանկացողը իսկապէս ունեւոր մարդ է, — նա իսկոյն աշխատում է կրկին մօտենալ այդ խարդախ մարդուն, ձեռք է մեկնում նրան, շողորմութում է նրան, ամեն տեսակ պատիւներ և յարգանքներ է ցոյց տալիս նրան: Գու՛ր փող ունես, —

այդ բաւական է որ յարգված և պատուած լինես ամբողջ քաղաքից... Բայց ինչ տեսակ միջոցներով ձեռք բերեցիր դու քո հարստութիւնը, — այդ մի և նոյն է:

Ամեն թիֆլիսեցի ծնողները պատիւ կը համարեն ամուսնացնել իրանց աղջիկը խարդախ և խայտառակ կերպով սնանկացած վաճառականի որդու կամ եղբոր հետ...

Եկատված է որ երբ որ մի վաճառական թիֆլիսում սնանկանում է, մի քանի ժամանակից յետոյ նրա կրեդիտը միշտ բարձրանում է մեր հասարակութեան մէջ...

Ուրիշ երկիրներում ասում են՝ «այդ մարդը սնանկացել է, ուրեմն նրան հաւատ ընծայել չի լինի...»

Իսկ թիֆլիսում ասում են «այդ մարդը սնանկացել է, նշանակում է նա փողեր ունի, ուրեմն նրան հաւատալ կարելի է, որովհետև նա միայն սուտ կերպով է սնանկացել, իսկ փողեր ունի, հարստութիւն ունի... ուրեմն եթէ նա ունեւոր է, նրան կարելի է հաւատալ...»

Եւ ճշմարիտ, մեզ մօտ սնանկացած մարդիկների կրեդիտը սնանկանալուց մի քանի ժամանակից յետոյ, միշտ աւելանում է...

Ահա մեր հասարակական բարոյականութիւնը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Փետրվարի 3-ին

Գեղատների սկզբներից մինչև յունվարի վերջը սաստիկ ցրտեր էին լինում. Բ. Յերմաչափով ցուրտը հասա. մինչև 20—25 աստիճանին և այն ևս գրէթէ շարունակ երկու ամիս: Վառելափայտի սածիկը 75—80 աստիճան բարձրացաւ: Գուրբը յիմուր գործերը դադարեցան. մշակ դասակարգի օրական վարձերը կտրվեցան և հարկբարձր անձն մնացին օրական հացի կարօտ: Այժմ ձիւնը սկսել է հալվել. կարելի է շուտով կը բացվեն դուրսը շինվող գործերը, բայց միջոց պիտի անես արդեօք գործատէրերը սկսել իրանց դործը և սորանով մշակին տալ միջոց առօրեայ հացի գինը վստասելու. այդ չը գիտեմ, ինչ որ ձուր մէջը 6—9 կոպէկ արժէ, մի ֆուն-

տը՝ 10—15 կ., հացինը՝ 6—8 կ., իւրինը՝ 35—40 կ., պանիրինը՝ 20—25 կ., նաւթինը՝ 13—15 կ., ցորենի խալվարը 90—100—120 բուբլ, գարու խալվարը 70—80 բուբլ, շաքարի պուրը՝ 9—10 բ., և այլն, չը գիտեմ, էլ ով սիրտ կանի այս չը լաված ու չը տեսնված թանգութեան միջոցին մի նշանաւոր գործ սկսել: — Հարկբարձր մարդիկ կան, որոք քաղցր էր իրանց ճակատի գործերով վատակել առօրեայ հացազինը՝ բայց գործ չը գտնելով, բատիպված են մուրալ: Այս այսպէս լինելով, հասկանալի է որ քաղաքիս աղքատների թիւը սովորականից եռապատիկ ու քառապատիկ աւելցած է: — Իրանք 3000 տանից փոքր ինչ աւելի է. այդ թվից մի հազարը կարելի է ասորևտից բոլորովին դուրկ համարել. այո՛, համարձակ կարելի էր ասել, որ այսօր 5—6 և մինչև 7000 հոգի անհաց, անփող և անգործ է մնացած:

Աւելացրու. սորա վրա և ցրտից առաջ եկած գանազան հիւանդութիւնները, այն ժամանակ հասկանալի կը լինի աղքատ դասակարգի խղճալի դրութիւնը:

Հարուստ և միջին դասակարգը բարոյապէս պարտաւոր է այսօր պահպանելու իր աղքատ դասին, եթէ ոչ ցրտից զոնէ հացի պակասութիւնից. և դորա համար՝ մեր կարծիքով, հարկաւոր է մինչև նոր հունձը, կամ մինչև մայիսի կէսը, 120 խալվար հաց (ալիւր): Այդքան ցորենի ալիւրը կարժէ մօտ տասներկու հազար կամ տասերեք հազար բուբլ: Այժմ խնդիրը սորանում է թէ այդ 12—13000 բուբլին որ տեղից պէտք է ճարվի: Գաղաքային խորհուրդը (Գու՛մա) այս խնդրի մասին ամուսն ընթացքում քանի մի նիստ է ունեցել, զանազան առաջարկութիւններ են եղել, զանազան վճիռներ են կայացել, բայց մինչև այսօր կատարուել նիւթական ապահովութիւն չէ հասել խեղճ աղքատներին: — Հարուստ քաղաքայինները փոխարինարար հաւաքել են իրանց մէջ մօտ 17 հազար բուբլ և քաղաքային խորհրդից ընտրած յանձնաժողովին յանձնել, որ Ողէտայից կամ Թիֆլիսից ալիւր բերէ և բաժանէ էժան գնով հացագործներին, որպէս զի սրբա ամբողջ քաղաքին հարկաւոր եղած օրական հացը տան անպակաս: Բանից երկնացաւ, որ ոչ հացագործներ և ոչ էլ յանձնաժողովը վարվեցին քաղաքային խորհրդի վճարի համաձայն, թէ նոքա և թէ յանձնաժողովին անգամներից ոմանք վարուցեան կարգադրութեանց հակառակը գործեցին:

Նոր ժողովներ եղան, նորանոր վճիռներ կայացան, յա՛ն ձն ասօղ ովի գործերը քննիչ օղ ովի յանձնվեցան, հացարաններին վերահսկողներ նշանակվեցան իրաւաստներից, որպէս զի ալիւրի մէջ հող ու բրնձի թիֆլ չը խառնեն և հում չը թխեն հացը ու հացթուփները չը զրկեն, նշանակած գնից աւելի գնով չը վաճառեն ծածուկ և գիւղացիներից իւրաքանչիւրին օրական կէս լիտրից աւելի հաց չը ծախեն, որպէս զի քաղաքն չընկնի մեծ պարտքի տակ և քաղաքայինների օրական հացարածիքը չը պակսի և այլն: Բայց այս բոլորը չը կարողացան ոչ մի շօտափելի օգուտ բերել աղքատին: Այժմ քաղաքացուիսը մի կողմից, ոստիկանապետը միւս կողմից, և մասնաւոր անձերն էլ մի երրորդ կողմից բացել են ստորագրութիւն աղքատների օգտին, բայց դորանով էլ աւելի բան չի զլուս գալու, որովհետև ումից հազար էր սպասվում, տալիս է տասը, ումից տասը — տալիս է մէկ, Չէ կարելի տալ որ քաղաքային վարչութիւնն ու իւր օրհուրը բոլորովին անհող և ղէպի աղքատ դասակարգի վերահսկ. տեսնում են ամենայն շարաթ մի կամ երկու ժողով է լինում. խօսում են, խորհում են, վիճում են, վճում են. բայց և այնպէս՝ աղքատների փոքր քաղցից վիցվեց է տնում, հացթուփներն իրանց չարագործութիւնները շարունակում են և կայացած վճիռներն էլ չնում են թղթերի ծախելում: Ո՞վ է մեղաւորն արդեօք. քաղաքային խորհուրդը, վարչութիւնը, թէ քաղաքայից, դժուարանում են որոշակի պատասխանել այդ հարցին, են միայն գիտեմ, որ մեք շատ խօսող ենք ունեւոր, բայց շատ սակաւ գործող ենք: — Հացթուփների պարտադանցութիւնը, որի նազանցութիւնը և կամայականութիւնը ծածկվում